

„Виждамъ че умно говоришъ. Благодаря ти за добрия съвѣтъ. Никога нѣма да го забравиѣ“, казала лисицата.

Разни.

Добъръ отговоръ.

Когато Немския списателъ—Шиллеръ ходилъ да се учи да свири, срѣнцижъ го единъ младъ търговецъ и му казалъ:

— Вий свирите като царь Давида, само не толкова хубаво.

На това Шиллеръ му отговорилъ:

— Вий говорите като царь Соломона, само не толкова мѣдро.

Крадецътъ.

Въ едно село дойдохѫ двама мечкари. Тѣ оставихѫ да прѣнощуватъ въ една кръчма. Кръчмаря ги заведе при свинската кочина, за да си запрѣтъ мечкинѣ, отъ която неїж вечеръ бѣше извадилъ и продалъ своето голѣмо и угоено прасе. Но срѣдъ нощъ се придвижва единъ крадецъ съ намѣреніе да открадне прасето. Безъ да знае, какво е станало прѣзъ денѣтъ, отвори полегка вратата на кочината и повлѣче въ тѣмнишата мечката вмѣсто прасето. Мечката страшно изрѣмъжя, сграпчи го съ голѣмитѣ си крака, па начиѣ да го мачка и дращи. Горкия крадецъ, кое отъ страхъ, кое отъ болестъ, започни да вика, колкото го гласъ дѣржи. Всичкитѣ отъ кръчмата се затекохѫ къмъ кочината и съ голѣма мѣжа мечкарите го издѣриха отъ ногтетѣ